

ŠARLIJE · ŽIRO

BLUBERI

7

• STARI KONTINENT •

Dragi čitaoče,

Ovaj, sedmi tom kompletног izdanja *Bluberija*, predviđenog da ide u devet knjiga, prikazuje stranice serijala onako kako su objavljene u *Eko de savanu* i *Žurnal de Spiruu* između 1. oktobra 1981. i 15. decembra 1983, kao i one objavljene direktno u albumu 1986. Kolor je iz albumskog izdanja, onako kako ga je odobrio i doterao Žan Žiro.

Želimo vam priјatно čitanje jednog od najlegendarnijih dela devete umetnosti.

Izдаваč posebno želi da izrazi veliku zahvalnost Izabel Žiro i Filipu Šarlijeу za njihovu saradnju i bezrezervnu podršku.

FANTOMSKO PLEME objavljivano je u nedelјniku *Eko de savan* od broja 81 od 1. oktobra 1981. do broja 83 od 1. decembra 1981. Prvo albumsko izdanje objavili su 1982. *Ašet* i *Novedi*.

POSLEDNJA KARTA objavljivana je u *Žurnal de Spiruu* od broja 2.380 od 24. novembra 1983. do broja 2.383 od 15. decembra 1983. Prvo albumsko izdanje objavili su 1983. *Ašet* i *Novedi*.

KRAJ PUTA
Prvo albumsko izdanje objavio je 1986. *Novedi*.

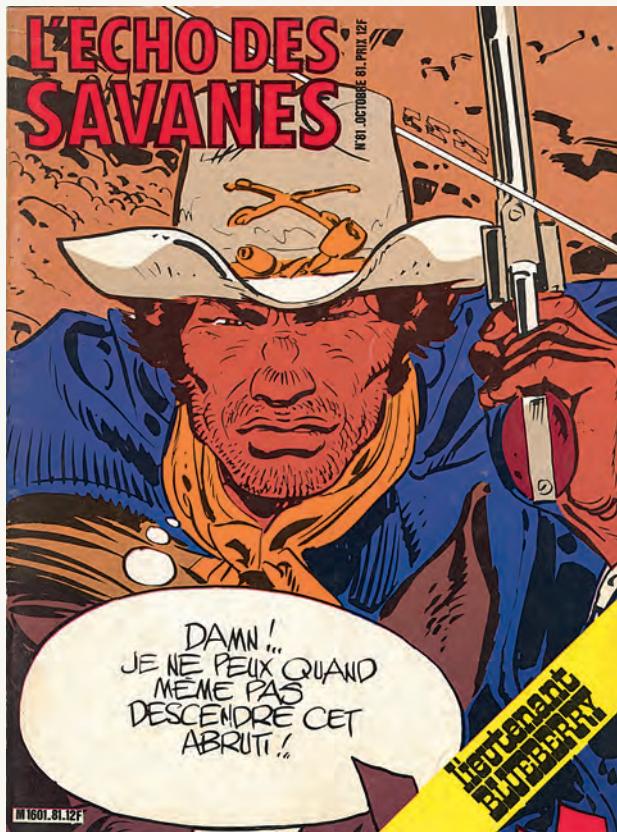
BLUBERIJEVA REHABILITACIJA

Stefan Božan i Vladimir Lekoantr

Žozef Žilen, poznatiji kao Žiže, umro je u junu 1981. godine. Nakon smrti Viktora Ibinona, januara 1979, bio je to novi težak udarac za Žan-Mišela Šarlijea, koji u vrlo kratkom vremenskom razmaku gubi dva draga prijatelja i dva dugogodišnja saradnika u svetu stripa. Pustolovina u koju se upustio s pokretanjem revije *Super as* kao glavni urednik u međuvremenu je završena u januaru 1980. godine. Početak decenije stoga obeležava period velike nestabilnosti, tokom koje se, po sopstvenom priznanju, zamara do „pučanja“. Mladi crtač Patrik Ser prirodno nastavlja Žižeov serijal *Tangi i Laverdir*, a njegov način crtanja bližak američkom stripu umnogome pomaže. Ali serijal o Riđobradom stvara dodatne probleme scenaristi. Godine 1982. Šarlije pronalazi odgovarajuće zamene. Patris Pelren, štićenik Žana Žiroa, i Kristijan Gati, koji će ostati glavni crtač nakon smrti Žan-Mišela Šarlijea, izabrani su da preuzmu palicu. Istovremeno, Šarlije pokušava da ponovo pokrene nekoliko časopisa namenjenih mladima, ali bez uspeha. U tom kontekstu se može objasniti zašto serijal o Bluberiju, sa svojom dugovečnošću i relativnom stabilnošću, lakše mobiliše pažnju scenariste, što dovodi do ubrzavanja ritma njegovog objavlјivanja od 1980. kako bi dostigao svoju predašnju produktivnost. Od epizode *Slomljeni Nos* do *Poslednje karte* albumi nastavljaju da izlaze tim ubrzanim tempom u poređenju s dugom pauzom koja je usledila nakon objavlјivanja epizode *Andeosko Lice*. No mehanizam se blokira sa epizodom *Kraj puta* iz 1985. godine. Žiro ne želi više da mu se nameće taj ritam. Crtač ima potrebu da pruži prostor svom alter egu Mebijusu i razmatra da ozbiljno uspori produkciju, što, opet, smeta scenaristi. Tri albuma sakupljena u ovom integralu pripadaju tom dobu koje obeležava kraj *Bluberija* kakvog su čitaoci do tada znali.

FANTOMSKO PLEME

Kad je počeo da radi na *Fantomskom plemenu*, objavljivanom u *Eko de savanu* od 81. broja (1. oktobra 1981) do 83. broja (1. decembra 1981), Žan Žiro je već punih godinu dana paralelno crtao i *Inkala*, čija su se prva dva albuma svakog meseča pojavljavala u poglavljima u *Metal irlanu*. Tako su 1. oktobra istovremeno objavljene poslednja epizoda drugog toma, *Inkal svetlosti*, i prvo poglavje *Fantomskog plemena*. Po prelasku u *Eko*

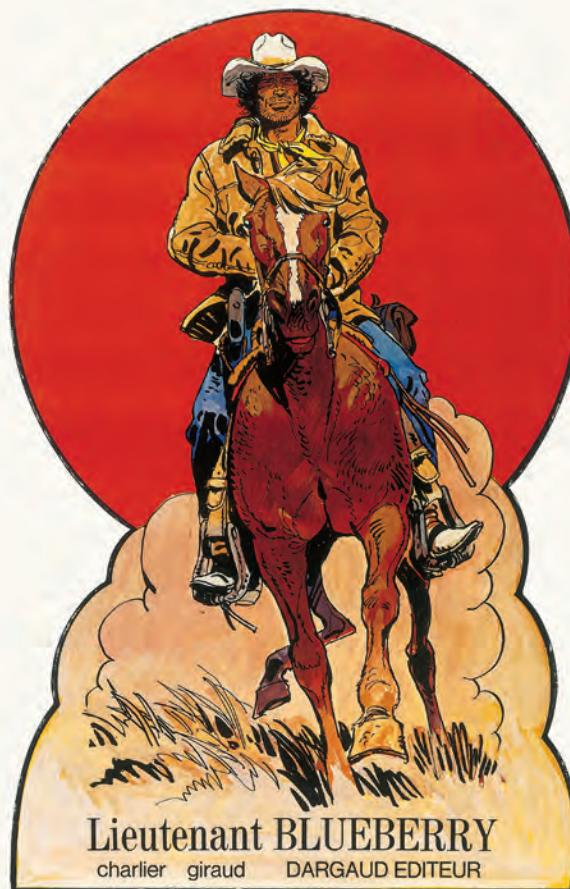

Naslovna strana 81. broja Eko de savana od 1. oktobra 1981.

de savan Bluberi se pojavljuje na naslovnoj strani 81. broja na osnovu krupnog plana s table 15A, sa istaknutim rečima „Damn“ i „tupadžija“, što jasno određuje serijal ka trivijalnijem i buntovnjem pravcu u novinama koje bi da budu provokativnije od svojih prethodnica. Što se tiče crteža, rad perom na *Inkalu* svakako ostavlja vidljive tragove i na epizodi *Fantomsko pleme*, priči u kojoj je Žiro, po sopstvenom priznanju, najviše koristio upravo pero: „Ranije sam kombinovao pero i četkicu, ali to nikad ne bi potrajalo više od pet-šest strana; vrlo brzo bih se vraćao isključivo na četkicu. Za *Pleme* sam zadržao taj stil tokom celog albuma i to je stvarno odlično funkcionalo; crtež je dobio neku čudnu svetlu notu, prilično mebijusovsku, koja, dakle, dolazi od upotrebe pera.“ (*Doktor Mebijus i Mister Žir, Kasterman, 2015*)

Tananost linije i reda upotreba gustog crnog zасенчivanja daju crtežu neku mineralniju patinu. Zauzvrat, sada je kolor preuzeo ulogu davanja svestnosti, posebno za obeležavanje senki unutar linije. Odveć eksperimentalan pristup kompoziciji stranica, kakvom je pribegavao u prethodnom albumu *Dugi marš*, ovog puta je iščezao. Način kadriranja *Fantomskog plemena* je mirniji: oblačići su se smanjili, što je doprinelo da table ponovo uspostave ravnotežu između jasnoće i složenosti, što je bilo karakteristično za epizodu *Slomljeni Nos*. Konačno, *Fantomsko pleme* predstavlja i povratak širokim kadrovima, kao da su snimani objektivom vrlo širokog ugla, prepuni detalja i ljudskih aktivnosti. Verovatno iz svih ovih razloga – želje da se što više osloni na pero, vрати na kompoziciju složenih stranica, ali tako da budu dovoljno čitljive, te da obnovi crteže s velikim panoramama – Žiro prvi put u *Bluberiju* pribegava tablama velikog formata: 50 cm širine i 65 cm visine. Moguće je da mu je taj format odredio kompoziciju od tri kaiša (što je slučaj u tablama 9, 16, 27, 30, 32, 33, 35, 36, 39, 44 i 45), za razliku od tabli tradicionalno podeljenih na polovine. Ako taj format ohrabruje Žiroa da potraži viši nivo u izražavanju detalja, on to ipak ne zloupotrebljava i ne ide toliko daleko u šrafirajući kao što je to bio slučaj sa *Slomljenim Nosem*. Tabla 15, koja predstavlja akcionu scenu velikog intenziteta, stoga pruža pravi primer estetike celog albuma. Ravnoteža između pokreta, fluidnosti i crtačevog zadovoljstva ovde deluje savršena. I poslednje table, koje prikazuju scenu bitke s velikim brojem učesnika i skoro simultane akcije, ostaju kao primer nezaboravnog umetničkog dostignuća.

Zaplet je pak tipičan za Šarlijeov stil. Kao u *Slomljenom Nosu*, priča se otvara elipsom. Smestivši se u suprotni tabor, scenarista prepusta protivniku da ukratko prepriča radnju iz prethodnih epizoda, što omogućava da se priča obogati novim uglom posmatranja, kako to Šarlije inače često voli da radi. I zaista, scenarista još od prvog albuma ne prestaje da podseća na sve nepravde i nerazumevanja na koje su Indijanci nailazili i čije su žrtve bili. I još jednom se služi velikom istorijom kao nadahnućem. Iza jezivog lova na Navahose koji organizuju belci u epizodi *Fantomsko pleme* verovatno se krije priča koju je ispričao Džon Ford u svom filmu *Jesen Čejena: 1877.* godine trista Indijanaca, vođeni Tupim Nožem i Malim Vukom, odlučuje da pobegne iz logora u Oklahomi, gde su bili deportovani, bežeći tako od nehumanih uslova života kojima su bili izloženi. Kao Navahosi iz te epizode (Šarlije ovde pravi jednu malu činjeničnu grešku, jer su u rezervatu San Karlos bili smešteni Apači), pleme od nekih trista Čejena, vođeno Tupim Nožem i Malim Vukom, uspeva da osujeti sve podmetnute zamke i pojavi se tamo gde ga niko nikad nije očekivao.

Ilustracija koja je služila u reklamne svrhe.

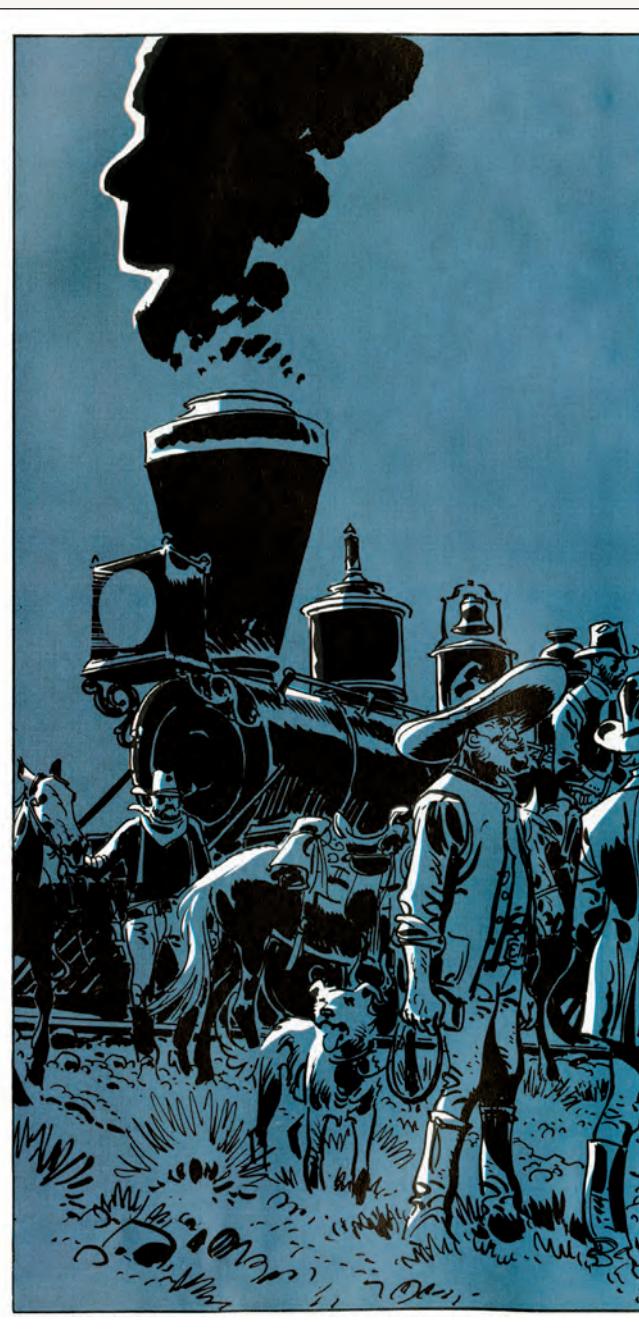
Gore i desno: ilustracije iz luksuznog izdanja epizode Kraj puta.

Posebno jedna epizoda ovog zapleta doslovno prenosi ovu istinitu priču, kada šaćica Indijanaca, skrivena u šumarcima na raskršću četiri kanjona, uspeva da prevari čitav jedan odred. Ali ovde se svaka sličnost s pravom istorijom završava: kraj je u stvarnosti mnogo prljaviji.

Originalnost albuma u osnovi se najvećma ogleda u samoj evoluciji Bluberijevog lika, koji se na trećoj tabli pojavljuje s trakom u kosi, onako kako su je nosili ljudi iz plemena koje ga je prisvojilo, kao na naslovnoj strani Slomljenog Nosa. Vizuelno, njegova silueta prisvaja odevni kodeks tog novog tipa junaka koji je prihvaćen kod većine američkih fiktivnih likova s početka osamdesetih godina, gerilca ili pobunjenog veterana, a la Džon Rambo,

s kojim Bluberi deli status bivšeg vojnika. Traka u kosi naglašava vizuelnu dekonstrukciju lika koji je nekada davno bio konjički oficir. Na istoj toj trećoj tabli, u zapaljivom Kočizovom govoru o njegovoj želji da „umre slobodan“, možemo prepoznati odjeke svih onih borbi za nezavisnost i slobodu koji su dominirali vestima u poslednje tri decenije.

Ovaj izgled gerilca snažno će pogoditi i velikog Žiroovog obožavaoca Kolina Vilsona. Mnogo pre nego što će potonji preuzeti da crta *Bluberijevu mladost* radio je Raela, junaka serijala *Dans l'ombre du Soleil* (*Glena*, 1984–1989), svojevrsnog dvojnika Bluberija iz tog doba.

U ATELJEU ŽANA ŽIROA

Prvi put sam se sreo sa Žanom Žiroom u Parizu 1980. godine prilikom izložbe njegovih crteža. Mesec dana kasnije, na njegovu inicijativu, ponovo smo se sreli kod njega u Mulen Vinjou u Kasteu, u pokrajini Bearn, gde se tih dana preselio. Ceo dan sam proveo pričajući s njim i gledajući ga kako radi na stranicama epizode *Fantomsko pleme*. Radio je to u drugačijem stilu od ostalih albuma, ležernije, uz nanošenje tuša perom, da bi zatim prešao na četkicu za popunjavanje šrafura i tačkicama (Vinzor i Njutn br. 3, dok su Foster i Rejmond koristili br. 2, a Kanif br. 1). Video sam ga kako ispravlja glavu u šestom kadru 31. table, da bi onda, po podne, prešao na skiciranje prve polutable 32. strane. Prvo je pribegavao ucrtavanju balončića i upisu teksta, da bi posle prešao na tuširanje osnovnih obrisa i crteža na jedan vrlo ležeran i brz način. Objasnio mi je da uvek tako na nekoliko strana samo unese obrise i onda ih ostavi da se malo „odmore“ neko vreme pre nego što pribegne njihovoj doradi, uključujući i ispravke. Kanif je radio na isti način (imamo dobar primer njegovog rada na *Male Call*). Koristio je papir šeler parole, kom je gotovo zauvek ostao veran.

Na radnom stolu, u prilično svedenom ateljeu, bile su otvorene knjige i fotografije iz filmova. Tu i tamo bi bacio pogled na neku od njih, kao da otvara svoju banku slika. To je bila tačka oslonca, pomoć pri crtanj... Često mi je govorio kako žali što od samog početka nije stekao akademsko obrazovanje, nešto nalik na one plesače u operi koji posle osnovne obuke mogu krenuti u svim pravcima zbog čvrste osnove koju su stekli. Mada ja mislim da je on taj nedostatak savršeno dobro nadoknadio.

Njegove mačke su bile tu, posmatrale su ga. Prethodnog dana je jedan od mačora čak hodao po tabli usred procesa tuširanja i tako je ubrljao. Žiro bi samo mirno obrisao mrlju, ponovo istuširao kadrove ili dodao akrilni likiteks kako bi prikrio mrlje. Ponekad bi ga i sin prekinuo, tražeći da mu nacrtava Štrumpfa, što bi Žiro odmah i uradio. Za sve to vreme, dok sam gledao kako napreduje njegov rad, listao sam ogromni storibord za *Dinu*, divio se prvim stranicama prvog toma *Inkala*. Nezaboravni trenuci.

Patris Pelren

Fotografija Patrise Pelrena na kojoj vidimo Žana Žiroa u procesu rada na Fantomskom plemenu u svom ateljeu u Mulen Vinjou u Kasteu, u pokrajini Bearn, 1980.

Na sledećoj stranici: neobjavljena Žiroova ilustracija Bluberija. Bez datuma i bez potpisa.

Golobanja (Eggskull), dvostruki zlikovac...

Odmetnik uprkos svojoj volji, čovek razapet između dve kulture, Bluberi se pokazuje kao najveštiji strateg. Kao prekaljeni vojnik u metodama savremenog ratovanja koji odbija uvrežena mišljenja vojnih akademija, on često uspeva da izvuče pobedu iz nemogućih situacija tamo gde bi njegovi prijatelji Indijanci zakazali. Stoga njegovi prijatelji Navahosi insistiraju na njegovom lukavom karakteru: „Ci-Na-Pah lukava mala lisica“ (19. tabla), „Ci-Na-Pah mudar kao pravi Navahos!“ (21. tabla). Srećom po zaplet, Šarlije uvodi dvostrukog zlikovca, Golobanju, kako njegov junak ne bi odneo pobedu bez slave. Vođen mržnjom i željom za osvetom, taj profesionalni lovac na crvenokošce zadržava je zlikovac, baš onakav kakve Šarlije voli da slika. Bivši civil, Golobanja pripada istom svetu kao Majk, Red i Džim. Kao i oni, on je marginalac, jedinstven u očima stanovnika grada. Kao i oni, on je navikao na nasilje i grubost Zapada i zadržao je u sebi nešto životinjsko, odnos prema prirodi koji mu omogućava da lako čita znake. Kao i oni, on ume da namiriše nevolju i ostali ga gledaju s podozrenjem. On se ne da zavarati obmanama na koje padaju školovani vojnici. U gradu gde se dvojica neprijatelja sreću u cik zore, Golobanja je jedini koji je budan da opazi prolazak Red Neka i Maklura (25. tabla).

TAKTIKA I LOGISTIKA, POKRETAČI INTRIGE

Čini se da je Šarlije na sedmom nebu kad mora da ispriča taj posebno iscrpljujući beg indijanskog plemena, primoran da pokaže izdržljivost usred neprijateljske teritorije koja vrvi od neprijateljskih vojnika. Kao dobar profesionalac, on neprekidno izmišlja nove poteškoće. Naročito pokazuje inteligenciju kada u centar epopeje stavlja element koji je često zanemarivan u izmišljenim pričama, a to je logistika. Svaka vojska se, na primer, mora hraniti. To je koncept rimskih legija, koji uostalom i sam scenarista pominje u svom rukopisu u vezi s konvojem koji prati predsednički voz u epizodi *Kraj puta*. Tako od 23. do 26. i od 30. do 36. table *Fantomskog plemena* pitanje snabdevanja hranom postaje pokretač akcije i interakcije između likova. Kao veliki ljubitelj ratnih priča, ali koji jednak daje važnost svim geografskim i logističkim karakteristikama, Šarlije upošljava sav svoj talenat, uz savršenu usklađenost sa svojim crtačem, da ispriča tu pripovest o povlačenju plemena. Taktičke namere scenariste su u punoj meri prenesene zahvaljujući majstorskom crtežu, kao u prva dva kakra 21. table, ili u prvom kadru 37. table, kad slika daje savršeno opravdanje za ovako jednostavnu i oplijivu rečenicu: „Napuštaju okrilje Sijere! Pravac na jug.“

Retki su stripovi koji tako upečatljivo reprodukuju geografsku širinu, a proces dostiže vrhunac kad se taktički potezi sintetizuju jednim posebnim šematskim planom sa strane, dok s druge strane imamo panoramsku sliku koja nam faktički predstavlja tu apstrakciju. Sudar dva načina predstavljanja stvarnosti kod čitaoca budi veliko zadovoljstvo i lud osećaj verodostojnosti.

POSLEDNJA KARTA

Već od prvog kadra *Poslednje karte* ukazuju nam se veličanstven pogled na meksički grad, s posebnom pažnjom na različitu odeću protagonista. Ovaj skoro psihomorfološki pristup delimično će obeležiti crtež tokom celog albuma. Jer Bluberijev meksički šešir i elegantno otkopčana košulja, koji ukazuju na potrebu junaka da se kamuflira kako ga ne bi prepoznali, pokazuju novu etapu njegovog odvajanja od vojske.

Odbačena naslovna strana za epizodu Poslednja karta.

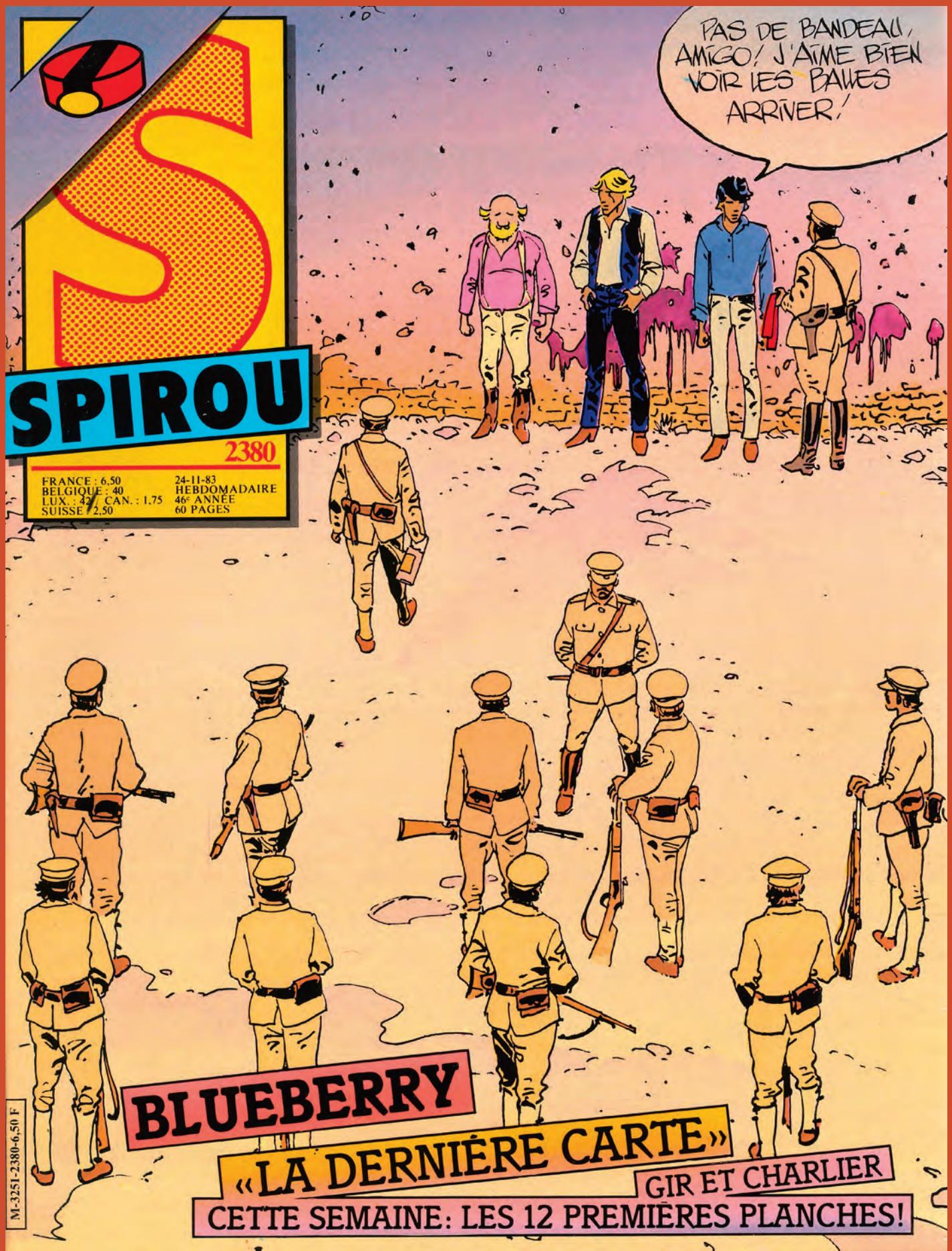
Na prilično bezazlen način na sledećoj stranici imamo naznake da su tri junaka prethodno radila zajedno. Tromesečni civilni rad u Himenezovom rudniku srebra, iako privremen, ipak neizbežno označava nov prekid s vojnim statusom junaka.

VRLO MEBIJUSOVSKA EPIZODA

Ova epizoda posebno zadržava svojim grafičkim vratolomijama: Žir gotovo u potpunosti ustupa mesto Mebijusu. Postavljanje različitih planova unutar slika ponekad pruža kristalnu jasnoću i neuobičajenu trodimenzionalnost u oslikavanju američkog Zapada u *Bluberiju*. Linije se izdužuju i proređuju, dok se elipse u crtežu

neverovatno množe, što dovodi do estetske evolucije ka nekom čudnom kompromisu između realizma i čiste linije.

Ovaj stil svakako potiče iz grafičke potrage Mebijusa, koji će sledeće godine iznedriti *Na zvezdi* i nastavak ciklusa *Svet Edene*. Ovde se primećuje očigledan kontrast u odnosu na „mebijusovski stil“ šrafiranja koji se provlačio na stranicama *Slomljenog Nosa*. Crtež se, uprkos obilju detalja svojstvenih realističkoj estetici, hrani tim pristupom koji se pokazao ekonomičnim u pogledu ispunjavanja praznog prostora i stvaranja zapanjujućeg efekta osvetljenosti, koju još više pojačava nanošenjem jednoobraznog ili kontrastnog kolora neuobičajenih nijansi. Ovo se posebno

Naslovna strana Žurnal de Spirua br. 2.380 od 24. novembra 1983.

provlači kroz neka humoristička odstupanja u određenim crtežima, u kojima se jasno razaznaje prisustvo Mebijusa ispod Žirovog potpisa. Gotovo je sa onom istvudovskom hladnokrvnošću koju je Žiro nastojao da nametne svojim likovima, često u suprotnosti s komičnim držanjem koje je Šarlje prvobitno predlagao u svojim scenarijima. Ovde već imamo dosta tela i lica sporednih likova koji polako vuku ka karikaturi. Stavovi i izrazi ponekad blago prelaze granicu preteranosti, gotovi da podsećaju na pantomimu. Ovakvo pozorišno, gotovo groteskno predstavljanje protagonista malo udaljava crtež od realizma, što je nešto što Mebijus posebno voli.

SUŽAVANJE I RAZVLAČENJE

Šarlje, sa svoje strane, ustrojava dramaturgiju oko dijametalno suprotnog mehanizma u odnosu na prethodne epizode. Za razliku od *Dugog marša* i *Fantomskog plemena*, u kojima su protagonisti bili primorani da prelaze kilometre u svom povlačenju, akcija u *Poslednjoj karti* se pasivizuje. Ukupno 38 od 48 strana ovog albuma (dakle 80% priče) odvija se isključivo na ulicama Čivave. Još od epizode *Anđeosko Lice* nijedan album nije imao toliko geografsko ograničenje. Taj prekid nije promakao Žirou, koji je iskoristio priliku da prokomentariše u luksuznom izdanju albuma *Kraj puta* (izdanje *Novedija*, 1986) kako je jedna od glavnih prednosti njegovog scenariste što vešto ume da smenuje „suženo i razvučeno

vreme“. Jer čini se da taj rad na prekidima ritma vešto primjenjuje i na mesta i na geografiju: likovi mogu da lutaju tokom nekoliko albuma dok se teren za igru i vreme ne sažmu i ne ukoče u jednoj statičnoj i zagušujućoj avanturi. Ovaj boravak u Meksiku u svakom slučaju konačno nudi priliku, i to prvi put od ko zna kad, da se trio junaka s početka serijala ponovi ujedini, a to su Bluberi, Maklur i Red Nek. Zarobljeni zajedno, imaju priliku da razmenjuju sočne dijaloge, te je njihovo saučesništvo više nego očigledno, čemu doprinose i sve te godine zajedničkih pustolovina, koje je Šarlije satkao u prethodnim albumima, igrajući se nadalje osećanjem da su imali dovoljno vremena da se upoznaju. Šarlije vrlo dobro zna da strpljivo razvija svoje živopisne sporedne likove, jer koristi isti metod kao i Erže: „U priči od 45 ili 46 tabli vrlo je teško, dok razvijam gegove i istovremeno postavljam akciju, dati bilo kakvu istinu, doći do dubine likova. Broj strana priče je strogo ograničen. A akcija zauzima glavno mesto. Samo je jedan način da tim likovima date izvesnu dubinu, a to je da ih provlačite kroz dobar broj epizoda i onda, iz albuma u album, malim potezima dodajete neke nagovestaje, sitne detalje kojima ćete stvoriti lik.“

SUMRAK

Albumi iz ovog perioda pokazuju više zrelosti, jeze i seksualnosti nego svi prethodni. Dve decenije su prošle, čitaoci su odrasli, autori su sazreli, a i strip je evoluirao. Kako se ne zadržati na Bluberijevom stavu kada onako elegantan i zamišljen, dok prezivljava ono što u tom trenutku misli da je njegova poslednja noć u ćeliji, gleda svoje prijatelje, takođe osuđene na streljanje, kako igraju karte u izmišljene svote novca: scena deluje kao pozorišna i potpuno je neočekivana u jednoj stripskoj vestern priči. I drugi mračni elementi iskršavaju tu i tamo: lik El Tigrea, koga su alkohol i bolest dobrano načeli, Vigova fizička oronulost, njegova bolna agonija, njegovo samoubistvo... *Poslednja karta* kao da priziva taj sumrak već viđen u fikciji, nalik onome kod američkog reditelja Sema Pekinpa (*Divlja horda*, *Pet Garet i Bili Kid*, *Donesite mi glavu Alfreda Garsije*), tim pre što se radnja odvija u meksičkim predelima koje je reditelj posebno voleo. Kao i kod Pekinpa, ovaj i sledeći album već samim svojim naslovom svedoče o starenju jedne generacije junaka. Kod Bluberija se već primećuju prosedi zulufi koji odaju njegove godine, kao što je Šarlije i sam

Ilustracija iz luksuznog izdanja epizode *Kraj puta*.

ispričao u jednom intervjuu objavljenom u časopisu *Autour du scénario* (časopis Univerziteta u Briselu, 1985) da se „Žiro toliko identifikovao s Bluberijem da su obojica počeli da sede u isto vreme“. Ali nije junak jedini koji stari. Crtač kao da se jednakobliko vezao i s Vigom, komandantom koji je postao guverner pre nego što je pao sa svog pijedestala i čije se lice poprilično promenilo od kraja *Balade o kovčegu*. Lice mu se proširuje vidnim podbratkom, bore su sve uočljivije. Možda kao posledica upražnjavanja vlasti? Ili je to teret njegove zlobe? Dostojanstvenost njegove smrti ipak će mu omogućiti da ode u velikom stilu, iako mimo kadra. Kasnije, u epizodi *Kraj puta*, ponovo

Primeri dopisnica u izdanju Žantijana.

Maklur, sporedni lik sa snažnim karakterom. Ilustracija iz luksuznog izdanja epizode *Kraj puta*.

će iskrsnuti još jedan zlikovac, Keli, ostareo i izjeden strepnjom. I njega će sustići smrt, kao i mnoge suparnike koje poručnik uvlači u svoju mrežu, nekada i duže od petnaest godina! *Kraj jednog doba* ukazuje se na horizontu.

KRAJ PUTA

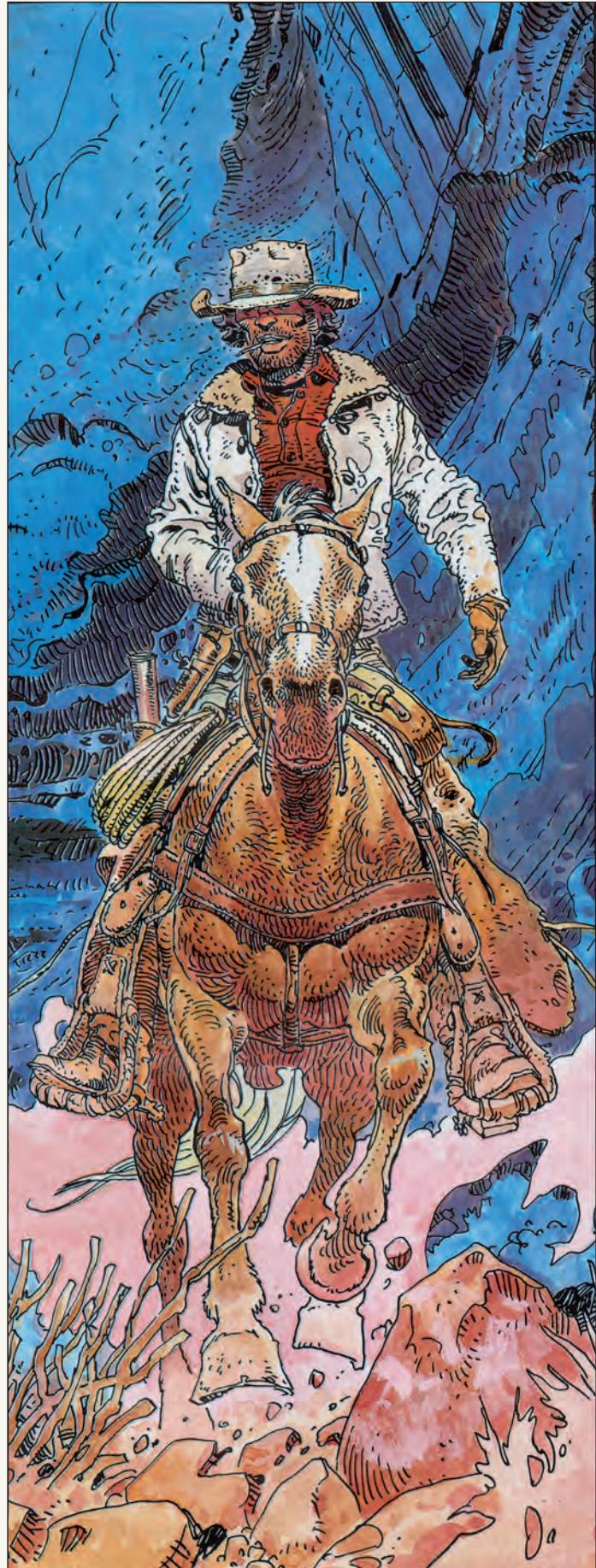
Nakon nekoliko albuma objavljenih u ustaljenom ritmu trebalo je čekati duge tri godine dok se nije pojavila epizoda *Kraj puta*. Razlog: Žan Žiro, nakon *Poslednje karte*, koju je crtao na Tahitiju, odleteo je u Los Andeles da tamo živi, a njegov dvojnik Mebijus oduzima mu sve više vremena. Šarlige, sa svoje strane, udvostručuje napore u pokušaju da ponovo pokrene časopise za mlade. Ali uzalud. Sve više postaje zavisan od izdavanja *Novedija* i od *Bluberija*, koji za mladog belgijskog izdavača predstavlja lokomotivu koja treba da donese finansijski uspeh. Stoga donosi odluku da sa Žanom Žiroom pokrene paralelni serijal – *Bluberijevu mladost*. Novozelandanin Kolin Vilson, koji se prijavljuje da radi kao asistent, nešto slično kao što je Žan Žiro bio Žižeu, nalazi se potpuno zatečen kad mu Žan Žiro prepušta palicu

oficijelnog crtača paralelnog serijala, koji je sam započeo 1968. godine. Prolaze meseci, Žiro radi za film i za *Marvel*, dok produkcija novog *Bluberija* stagnira. Crtač čak nema vremena ni da završi tuširanje četiri poslednje table epizode *Kraj puta* u trenutku kad ih nosi u Brisel. Primoran da se hitno vrati u Los Andeles, prepušta taj posao Kolinu Vilsonu, iako ipak stiže da crta crnom bojom najvažnije elemente, poput lica. Kada album konačno ugleda svetlost dana, te 1986. godine, vreme se definitivno promenilo: doba nedeljnih časopisa za mlade je gotovo završeno. Izdavači su izvršili preokret u izdavačkoj politici i okreću se ka albumima, a *Kraj puta* je prvi *Bluberi* koji je izašao direktno za knjižare. Spreman da se pojavi s početkom školske godine, ovaj opus je prvo izdanje koje se pojavljuje u luksuznom obliku, štampano u 2.200 numerisanih primeraka, svaki s potpisom autora, dok je drugi tiraž u crno-beloj tehnici, neuporedivo manje redak, u većem formatu, pušten u prodaju bez zaštitnih korica. Ova promena u kvalitetu izdanja i u pristupu prema dvojici autora jasno pokazuje da strip polako ulazi u period zvaničnog kulturnog priznanja. Album proročkog naslova, *Kraj puta*, biće poslednji kojem je Šarlige mogao da napiše zaključak. On obeležava

kraj klasične ere pustolovina poručnika Bluberija i uspeva da zaokruži više započetih zapleta koji se međusobno prepliću već skoro petnaest godina, u *Biseru Čivave*, čak i pre nego što smo mogli i pomisliti ko bi mogao biti glavni pokretač zavera.

NOVI OBLIK SARADNJE

Sa udaljenošću koja razdvaja dvojicu autora poslovni odnos postaje sve sporadičniji i zasnovan na prepisci. Žan Žiro, koji je već stekao običaj da ispravlja izvesne detalje u scenariju, sada dobija još veću slobodu. U svakom slučaju, Šarlige je naučio da daje puno poverenje svom crtaču i šalje mu scenario istinski mnogo otvoreniji za reinterpretaciju. Žiro tako može aktivnije da interveniše na dijalozima i na svemu onome što više nalazi u domen mizanscena, izbora glumaca, osim nekoliko odlomaka gde scenarista izričito zahteva da se ništa ne menja. U predgovoru za *Kraj puta* crtač se priseća načina na koji se udaljavao od scenarija kako bi učinio Bluberija manje pričljivim i približio ga ideji koju imamo o čutljivim kaubo-jima. „Ponekad izbrišem Bluberijeve reakcije i, umesto da mu zaobljam oči i usta, pre krenem za idejom da ga više okrenem ka čutljivom kauboju iz američkih filmova.“ Šarlige zaista često poseže za pridevima ili za preopširnim opisima stavova u svojim didaskalijama. Žiro to sada ublažava. Likovi gube na emotivnosti, ali dobijaju na stoicizmu. Ovaj postupak, koji se prvično primenjivao samo na glavnog junaka, na kraju se primenjuje na sve. Na primer, na 3. i 4. tabli u scenariju stoji: „Grantova žena [sic!] briše mu suze, sekretar je začuđen. Dodž, uz nemiren, gotovo smlavljen. [...] Obuzet gnevom, Dodž s nevericom i strastvenom pažnjom čita delove. [...] Pometen i bespomoćan, Dodž, koga tresu snažne emocije, u stanju očajanja ispituje Bluberija.“ Žirova inscenacija i promene koje unosi u dijalog, naprotiv, prikazuju mirnog i pronicljivog Dodža. „Hm... Sad mi je jasno zašto ste hteli da stignete do mene...“ Još dalje, na 46. tabli, Bluberi je rehabilitovan i obeštećen. Po zamisli scenariste, Red Nek i Mak je trebalo da „igraju, skaču, gestikuliraju, urlaju“. Njihova reakcija će biti prilično trezvenija, što opet ne oduzima ništa od humora u njihovim replikama. S druge strane, Žiro dodaje malo sadržaja i slika u dijalog kada oseti da je teško preneti sve didaskalije u jedan crtež. Posebno uočljiv i smešan primer jeste onaj na 48. tabli, kada Žiro menja „Bog vam pomogao!“, koje je Šarlige stavio u usta gospode

Ilustracija iz luksuznog izdanja epizode *Kraj puta*.

Dodž, sa „Sledeći put se okupajte... Smrdite kao hiljadu jarčeva!“, koje stavlja u usta njenom mužu. Malo kasnije Maklur očajnički traži da pije, na sveopšte oduševljenje čitalaca, dok scenario to uopšte ne spominje, dajući tako priči komičnu notu. Nebrojeni su primeri adaptacije. Predaleko da bi tražio dozvolu od saradnika, Žan Žiro daje slobodu svom pripovedačkom temperamentu pod

budnim okom Žan-Mišela Šarlijea, koji shvata da ubuduće mora dati mnogo više oduška svom crtaču. I zaista, kad je *Kraj puta* završen, Žiro pišmom obaveštava Šarlijea da više nema snage da nastavi ritmom koji neumorni scenarista uporno pokušava da mu nametne. Za Žan-Mišela Šarlijea održavati *Bluberija* u životu postalo je nešto neophodno. Ali Žan Žiro brine da će iscrpsti svoju

Naslovna strana
luksuznog izdanja
epizode Kraj puta.

inspiraciju i zapasti u depresiju, koja, po njemu, preti svakom crtaču koji se prilagodi tom ritmu industrijalizovane proizvodnje i počne da otaljava kao da radi u fabrici. Upravo u tom kontekstu odnosa, pomalo zategnutom između dvojice autora, počinje rad na stvaranju epizode *Arizona Love*. Ali to je već druga priča.

Stefan Božan i
Vladimir Lekoantr

Lista korišćenih dela:

Autour du scénario (časopis Univerziteta u Briselu, 1986); *Swof HS*; *Sapristi*; *Doktor Mebijus i Mister Žir*, razgovori Žana Žiroa s Nimom Sadulom (*Kasterman*).

Zahvalnice: Izabel Žiro, Filipu Šartijeu, Klodin Žiro, Kolinu Vilsonu, Žanu Anesteu.

Ilustracija iz luksuznog izdanja
epizode *Kraj puta*.

Žan-Mišel Šarlje prilikom intervjuja za televiziju u prostorijama Dargoa, u Ulici Blez Paskal br. 12 u Nilitu, 1974. godine.

PREMIERE MOTTE DE

CASE 1

DESSIN : Blueberry s'est littéralement pétrifié, tandis que la voix ricante l'interpelle à nouveau, figeant le mouvement qu'il esquissait pour saisir son Colt.

BLUEBERRY -" 111 "

LA VOIX OFF --" MAINS EN L'AIR!
RETOURNE-TOI, LEN-
TEMENT!"

SECONDE MOITIE DE CASE 1 et CASE 2 - PREMIERE MOITIE DE CASE 3 (DEUX CASES EN TOUT)

DESSIN : Un homme vient de sortir de la pièce voisine plongée dans l'obscurité. C'est Angel Face, portant son masque de cuir, qui dissimule les traces de sa terrible brûlure à la face.

Il braque son Colt, sur Blueberry, tout en ~~incompréhension~~
versant le contenu de la cafetière, qui était sur la table
sur le visage d'Abe, assommé et allongé sur le sol, et qui
d'ebroue,brutalement réveillé par le café encore chaud.

Blueberry se retourne lentement, mains en l'air, découvrant avec stupeur l'individu masqué qui , d'une voix haineuse et excitée, le raille pour sa naïveté.

ANGEL FACE - "TOMMY AND PEGGY"
(à Blueberry) ~~la~~
- " ~~Tommy~~ ! Tu t'es
jeté tête baissée,
dans ~~ma~~ ^{le} piège,
sucker ! Je te guest-
tais, ~~que~~
à côté ! "

ANGEL FACE (deuxième phylactère, à Abe) " Debout, Abe! ~~tu~~ Délie tes chaines ! "

BLUEBERRY (pensé) -"!!!!...CE...CETTE
VOIX ?...OH!...CE RAT
EST MASQUE
DE QUIRI!"

(parlé) -" Hé? C'est carnaval?
Laisse-moi deviner! T'es déguisé en ~~la~~
~~gue à tabac!~~ pending-ball!

SECONDE MOITIE de CASE 3

DESSIN : ~~un plan américain de Angel Face~~ Plan américain de Angel Face, qui tout en tenant son Colt, braqué sur Blueberry, commence à détacher de sa main libre, les cordons de cuir, qui derrière sa tête, maintiennent en place le masque d...

ANGEL LEATHER FACE

Medu arhivama Žan-Mišela Šarlijea nalazi se i nacrt rukopisa sekvence gde Bluberi traži da angažuje vođu bande, na 22. tabli. Lik El Tigrea, markiza Albera de Listraka, još nije bio začet, pa je Šarlije više naginjaо ideji da oživi Ejndžel Fejsa. Po toj ideji, trebalo bi da se on ponovo pojavi ne-prepoznatljiv, unakaženog lica, skriven ispod crne kožne kapuljače pod kojom viri duga bela kosa. Bluberi ga ne bi odmah prepoznao jer bi se razbojnik pojavio pod nadimkom El Kogulito.

„Taj čovek je Ejndžel Fejs, nakon što je preživeo, a zatim pobegao i našao utočište u Meksiku. On se krije pod različitim maskama – zavisno od

okolnosti – lica stravično unakaženog, od čega prvo pada u oči nedostatak nosa, nakon tragičnog sukoba s Bluberijem. Kosa mu je nakon te avanture potpuno pobelela. [...] Maska bi eventualno mogla [prikazati], zahvaljujući izrezu, belu kožu iza koje je izraz nasmejane smrti.“

Šarlje u svom rukopisu Ejndžel Fejsa naziva *Leather Face*, ali u belešci napisanoj crvenom na margini stoji: „Zameniti ličnim imenom Ejndžel Fejsa, ako ga nađeš“, što pokazuje da se Šarlje zapravo ne seća šta je ranije napisao i da nema prethodne albume pod rukom. Uostalom, kad ne piše na pisaćoj mašini, to je obično znak da dopisuje u pokretu. Ipak, on privremeno odustaje od ove ideje, verovatno kad je shvatio da je već imao

Deo scenarija Žan-Mišela Šarljea i tabla 24A epizode Kraj puta: polutabla u kojoj Žan Žiro prikazuje Ejndžel Fejsa dok se približava bez maske...

jedan takav slučaj 1970. godine s kapetanom Tedom Maliganom u *Čoveku s kožnom maskom* (37. album Baka Denija). „Onog trenutka kad završim album, potpuno ga brišem iz glave. Nikad nisam mogao, osim u slučaju krajnje nužde, da ponovo napišem neki od svojih albuma. [...] Dešavalо mi se da napišem tri ili četiri stranice koje bih smatrao izvrsnim, da bih posle toga pomislio kako sam to već negde čitao. Onda bih se malo osvrnuo unazad i proverio i shvatio da sam ranije već koristio tu ideju.“

Iako je odustao od toga da ponovo ubaci Ejndžel Fejsa u ovu epizodu, Šarlje ipak nije u potpunosti odustao od ideje da ga naruži kožnom maskom prilikom njegovog poslednjeg povratka. Tako

dolazimo do njegovog ponovnog pojavljivanja pod kožnom maskom na 24. tabli epizode *Kraj puta*: „Ejndžel Fejs, [...] držeći u ruci kolt uperen u Bluberiju, slobodnom rukom odvezuje kožnu masku koja mu pokriva celo lice i lobanju, osim dve rupe za oči, jedne za usta i dve male za nozdrve.“ Ali čini se da je Žan Žiro ipak pribegao drugoj varijanti, izloživši junaka smesta u punoj svetlosti.

NEOBJAVLJENO I PROMENJENO

J oš jedan primer Žiroove dorade na prvoj tabli epizode *Poslednja karta*: prva je verzija preispravki, ispod nje je ona koja se pojavila u albumu. Verovatno su odlučili da je ponove zbog brige oko izbora svetlosti. Prelaskom sa udaljene tačke gledišta na bliži kadar, u kom gledamo protagoniste s leđa kako se približavaju *Kasa rohi*, postignuto je da njihova uloga u kadru bude dominantnija, a ujedno i da meksički bordel više dođe do izražaja.

Valja obratiti pažnju na nagomilane oblačice u albumskoj verziji – jer se da uočiti da dijalazi nisu dodeljeni pravim likovima (prvi je očigledno predviđen za Maklura, jer je izraz „Sto mu tvorova“ tako karakterističan za njega, dok je poslednji oblačić očigledno namenjen Red Neku) – i na proces kojim nam je crtač predočio protagonistе u prvom planu i stavio *Kasu rohu* u drugi plan.

Najava epizode Fantomsko pleme,
objavljena u 80. broju časopisa Eko de savan 1. septembra 1981. godine.

JEAN-MICHEL CHARLIER

Lieutenant BLUEBERRY

JEAN GIRAUD

ACCUSÉ DE DÉTOURNEMENT DE FONDS ET DE TENTATIVE D'ASSASSINAT SUR LA PERSONNE DU PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS, BLUEBERRY A TROUVÉ REFUGE CHEZ LES APACHES DE COCHISE QUI L'ONT BAPTISÉ "TSI-NA-PAH". A LA TÊTE DE JEUNES GUERRIERS APACHES, IL VIENT UNE NOUVELLE FOIS D'ÉCHAPPER À L'ARMÉE ET FONCE VERS LA RÉSERVE DE SAN CARLOS OÙ DÉPERISSENT COCHISE ET LE RESTE DE LA TRIBU. BIENTÔT, TOUTE LA CAVALERIE U.S SE MET À LA RECHERCHE DE.

LA TRIBU FANTOME

34

Uvodna stranica i sažetak prethodne epizode, koja preuzima vizuelni stil s forzeca albuma Fantomsko pleme, objavljena u 81. broju Eko de savana 1. oktobra 1981. godine.

**FANTOMSKO
PLEME**

gir

